

e-teczka

apteczka w dziele ewangelizacji

6: INSPIRACJE

„Ewangelizacja jest naturalną konsekwencją i owocem realizacji programu formacyjnego Ruchu a zarazem jedyną weryfikacją i sprawdzianem autentyczności tej formacji.”

(Wnioski końcowe III Krajowej Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu w Niepokalanowie w dn. od 3 do 5 III 1978 r.)

Moje dziecko,

Może mnie nie znasz, ale ja wiem o tobie wszystko. ^{Ps. 139,1} Wiem kiedy siadasz i kiedy wstajesz. ^{Ps. 139,2} Znam twoje ścieżki. ^{Ps. 139,3} Nawet włosy na twojej głowie są policzone. ^{Mt 10,29-31} Ponieważ zostałeś stworzony na mój obraz. ^{Rdz 1,27} We mnie żyjesz, poruszasz się i jesteś. ^{Dz 17,28} Jesteś z mojego rodu. ^{Dz 17,28} Znałem cię, jeszcze zanim się począłeś. ^{Jr 1,4-5} Wybrałem cię, gdy planowałem stworzenie świata. ^{Ef 1,11-12} Nie jesteś pomyłką, gdyż twoje dni zostały zapisane w mojej księdze. ^{Ps 139 15-16} Wyzaczyłem dokładny czas twojego urodzenia i miejsce, gdzie będziesz mieszkał. ^{Dz 17,26} Cudownie cię stworzyłem. ^{Ps 139, 14} Ukształtowałem cię w łonie twojej matki. ^{Ps 139,13} Byłem twoją podporą od urodzenia, pomocą twoją od łona matki twojej. ^{Ps 71,6} Mój obraz był przedstawiony niewłaściwie przez tych, którzy mnie nie znają. ^{J 8, 41-44} Nie jestem oddalony i rozgniewany, ale jestem pełen miłości. ^{1J 4,16} Pragnę wylać na ciebie moją miłość. ^{1J 3,1} Ponieważ jesteś moim dzieckiem, a ja twoim Ojcem. ^{J 3,1} Oferuję ci więcej, niż mógł dać twój ziemski ojciec. ^{Mt 7,11} Ponieważ jestem doskonałym Ojcem. ^{Mt 5,48} Każdy dobry dar, jaki otrzymujesz, pochodzi ode mnie. ^{Jk 1,17} Ja o ciebie dbam i zaspokajam wszystkie twoje potrzeby. ^{Mt 6,31-33} Moje plany dotyczące twojej przyszłości zawsze wypełnione są nadzieją. ^{Jr 29,11} Ponieważ umiowałem cię miłością wieczną. ^{Jr 31,3} Moje myśli o tobie są niezliczone jak ziemia piasku na brzegu morza. ^{Ps 139, 17-18} Cieszę się tobą ze śpiewaniem. ^{Sof 3,17} Nigdy nie przestanę ci dobrze czynić. ^{Jr 32,40} Ponieważ jesteś moją drogocenną własnością. ^{Wj 19,5} Z całego serca i z całej duszy pragnę cię osadzić. ^{Jr 32,41} Chcę ci pokazać rzeczy wielkie i dziwne. ^{Jr 33,3} Jeśli będziesz mnie szukać z całego serca, znajdziesz mnie. ^{Pwt 4,29} Rozkoszuj się mną, a dam ci, czego pragnie serce twoje. ^{Ps 37,4} Ponieważ to ja daję tobie te pragnienia. ^{Fjp 2,13} Mogę uczynić więcej, niż sobie wyobrażasz. ^{Ef 3,20} Ponieważ ja jestem twoją największą zachętą. ^{2Tes 2,16-17} Jestem także Ojcem, który pociesza cię we wszystkich twoich kłopotach. ^{2Kor 1,3-4} Kiedy twoje serce złamane, jestem tobie bliski. ^{Ps 34,18} Tak jak pasterz niesie owcę, tak ja noszę cię blisko mojego serca. ^{Iz 40,11} Pewnego dnia otrę wszelką łzę z twoich oczu. ^{Ap 21 3-4} I zabiorę ból, jakiego doznałeś tu na ziemi. ^{Ap 21,3-4} Jestem twoim Ojcem i kocham cię tak, jak ukochałem mojego Syna, Jezusa. ^{J 17,26} Ponieważ w Jezusie objawiła się moja miłość do ciebie. ^{J 17,26} On jest odbiciem mojej istoty. ^{Hbr 1,3} Przyszedł pokazać, że jestem za tobą, a nie przeciwko tobie. ^{Rz 8,31} Oraz powiedzieć, że twoich grzechów nie liczę. ^{2Kor 5,18-19} Jezus umarł, abyś ty mógł dostąpić pojednania. ^{2Kor 5,18-19} Jego śmierć była najwyższym wyrazem mojej miłości do ciebie. ^{J 4,10} Oddałem wszystko co kocham, żeby zyskać twoją miłość. ^{Rz 8,31-32} Jeśli przyjmiesz dar mojego Syna, Jezusa, przyjmiesz mnie. ^{1J 2,23} Już nic nie oddzieli cię od mojej miłości. ^{Rz 8,38-39} Wróć do domu, a ja wydam w niebie największe przyjęcie. ^{Łk 15,7} Zawsze byłem Ojcem i zawsze będę Ojcem. ^{Ef 3,14-15} Pytam cię: czy chcesz być moim dzieckiem? ^{J 1, 12-13} Czekał na Ciebie. ^{Łk 15,11-32}

Kocham Cię. Twój Tato, Bóg Wszechmogący!

Father's Love Letter used by permission Father Heart Communications Copyright 1999-2005 www.FathersLoveLetter.com/Polish

Przemyślenia na temat wybranych postaci biblijnych

wykorzystanych do ewangelizacji wypracowane przez animatorów podczas przygotowań pantomim na adwentowych rekolekcjach ewangelizacyjnych w Warszawie w parafii na Przyryнку w 2009 r.

NIKODEM

- dosłowne rozumienie Słowa;
- jest nauczycielem – powinien przybliżyć Boga, a naprawdę nie wie, o co chodzi;
- przychodzi nocą – wstydi się;
- przychodzi do tego, którego potępiają faryzeusze;
- ma wątpliwości o które nie pyta „swoich”, ale Jezusa;
- racjonalista;
- lubi ciemność – dobrze czuje się w swoich problemach (bo są mu znane?);
- zważa na opinie innych;
- boi się prawdy o sobie;
- ślepy na miłość Bożą (bo grzech);
- powtórne narodzenie – odłączenie od doczesności, grzechu – N. tego nie rozumie; chce trochę Boga, a trochę „starego człowieka”;
- niewidoczny Duch Święty, znaki Boże nieoczywiste – N. chce dowodów, nie ufa Bogu; nawet jak są znaki może nie ufać (ciągle za mało...);
- brak Światła w sercu;
- homo videns, cywilizacja obrazkowa
- człowiek potępia siebie za coś, za co Bóg go nie potępia; człowiek nie może wybaczyć sobie czegoś, co Bóg chce mu wybaczyć, co wybacza;
- w świetle nie da się nic ukryć;
- Słowo dla współczesnych jest niezyciowe, odległe;
- niektórzy, którzy są w Kościele: „po co mi spowiedź” – nie widzą zła w życiu, nie chcą się przyznać, nie chcą poznać prawdy o sobie;
- człowiek nie pozwala sobie na porażki, bo chce czuć się dobrze;
- życiowa asekuracja;
- człowiek nie wierzy, że może w ogóle dojść do spotkania ja – Bóg;
- niewiara, że Bóg w ogóle istnieje;
- wstyd;
- niezrozumienie;
- lęk;
- złe myślenie o sobie samym, które prowadzi do złego myślenia o ludziach;
- niewiara, że Bóg może mnie przemienić, uczynić cud w moim życiu; nie jestem tego godny – inni może tak, ale nie ja;

SAMARYTANKA

- Jezus łamie konwenanse i jest bezpośredni;
- S. zdziwiona, zaskoczona obecnością J.;
- S. szuka miłości;
- pogubiła się w życiu - chce być szczęśliwa, próbuje różnych możliwości;
- zmęczona; chce zmiany!
- zmęczeni grzechem pragną Wody Żywej;
- stereotypy, przypisywanie etykietek ludziom;
- S. czuje się wykluczona, nieakceptowana;
- istnieją podziały, kliki w społeczeństwie;
- dosłownie rozumie Słowo (powierzchniowo), nie zagłębia się;
- żyje w złudzeniach, idzie na łatwiznę (mężczyzna);
- zwraca uwagę na różnice ona – Bóg;
- Bóg pokazuje, co jest wspólne między nami (On – my);
- nie wie, kim jest Bóg;
- racjonalistka, praktyczna;
- odnosi się do tradycji, kultury;
- spotkanie z Bogiem przemienia jej życie;
- zna Słowo (zapowiedzi o Mesjaszu). wie, że jej nie przemienia, spotkanie – tak;
- nie szuka rozwiązania swoich problemów;
- Jezus robi pierwszy krok. S. daje odpowiedź;
- J. zna ją i pokazuje, że dobrze ją zna, że może zaspokoić jej pragnienie;
- S. odkryła swoje największe pragnienie;
- Uwierzyła głosiła to, czego doświadczyła, co widziała;
- wyrachowana – chciała zaspokoić na zawsze swoje pragnienia;
- oddawanie Bogu czci, rytuał a nie spotkanie;
- Duch Święty – nowość;
- S. – gdy zobaczyła, że J. jest Prorokiem, zaczęła mieć wątpliwości, zaczęła wchodzić w głąb;
- wiara jest łaska, wymaga decyzji człowieka;
- S. jest rzeczowa, konkretna;
- martwimy się o codzienne rzeczy, nie potrafimy bez gadania zaufać Bogu;
- samotność;
- wstyd;
- niezrozumienie;
- odrzucenie/poczucie odrzucenia (i zgoda na nie);

NIEWIDOMY OD URODZENIA

- myśli, że cierpienie jest karą (za grzech) – niewłaściwy obraz Boga (sędziego);
- Jezus – Światłość świata – tylko w Nim i przez Niego prawda o mnie;
- błoto, sadzawka – potrzeba obmycia się z grzechu; Sakrament – spojrzenie na Boga „nowymi” oczyma;
- grzech – przyczyna kalectwa;
- wysokie mniemanie o sobie – jeżeli mam być uzdrowiony, człowieka musi naprawdę coś bardzo boleć;
- błoto źle się kojarzy;
- człowiek chce być uzdrowiony, a nie chodzić do jakiejś sadzawki czy pozwalać na okładanie się błotem;
- wybieranie sobie drogi zbawienia;
- człowiek chce wielkich cudów, a Bóg przychodzi w lekkim powiewie;
- Bóg ma inny plan – człowiek nie zawsze chce się zgodzić na Boże pomysły uzdrowienia go;
- człowiek chce być mądrzejszy od Boga, chce wiedzieć lepiej;

- robienie czegoś dziwnego, pozornie bez sensu (np. chodzenie do kościoła w ciągu tygodnia, bycie we wspólnotcie...) – a przez to działa Bóg;
- Bóg ma szerszą perspektywę niż człowiek; Bóg widzi więcej, dalej w przyszłość...;
- J. przemienia życie człowieka; człowiek świadczy o tym innym... a oni i tak nie wierzą;
- postawa ludzi, gdy widzą człowieka wierzącego: „bądź ty sobie...”, „ty sobie wierz...”, „ja wiem swoje...”, „mam swój świat...”;
- ludzie twierdzą, że są bez winy, grzechu – nie wierzą (nie widza tego), że potrzebują oczyszczenia, obmycia;
- „zapytajcie jego samego, niech mówi sam o sobie” – dobra decyzja (uwierzyć w J.), zła konsekwencja (wykluczenie z synagogi);
- utarte schematy, zabobony, w które wierzą ludzie; traktują je jak fatum, rezygnują z kształtowania swojego życia, z podejmowania decyzji...;
- Siloam – Posłany;
- rodzice się bali – czy przekazali lęk synowi? nie, mógł pójść inną drogą;
- „wyście mnie nie wysłuchali. Po co znowu chcecie słuchać?”
- „Czyż i my jesteśmy niewidomi?”

J: Ewangelizacyjna projekcja filmu „JEZUS”

- nabożeństwo z czytaniem Ewangelii z ekranu.

np. trzeciego dnia ONŻ 1 st. lub na spotkaniu ewangelizacyjnym w parafii¹.

Wprowadzania są przepisane (z niewielką korektą i bez akapitów) z podręcznika *Ewangelizacja według planu Ad Christum Redemptorem*, s. 108-112. Jest to propozycja nabożeństwa z pierwszego dnia ewangelizacyjnych rekolekcji parafialnych (dla dorosłych). Wyglądały one w zarysie następująco: dzień I (Niedziela) – rozpoczęcie. Na wszystkich mszach świętych homilia i świadectwo. Wielkie spotkanie modlitewne; dzień II – Bóg wyraża człowiekowi swoją miłość i czyni go swym dzieckiem (pierwsze nabożeństwo z czytaniem Ewangelii z

---

¹ Warto w tym miejscu przytoczyć myśli ks. Blachnickiego o zespole ewangelizacyjnym (diakonii ewangelizacji): „Najważniejszym elementem przygotowania parafii do rekolekcji ewangelizacyjnych jest modlitwa zespołu ewangelizacyjnego. Na spotkanie modlitewne zespół zaprasza aktywniejszych parafian i grupy pracujące w parafii. Prosi o modlitwę inne wspólnoty modlitewne, chorych i domy zakonne. Przez cały czas przygotowania rekolekcji diakonia ewangelizacji pozostaje w ścisłym kontakcie z proboszczem.(...) Zespół ewangelizacyjny tworzą ludzie, którzy spotkali Chrystusa i chcą podzielić się z innymi radością tego spotkania. Najważniejsze dla zespołu ewangelizacyjnego jest to, aby wszyscy członkowie byli **głęboko** przekonani o prawdach, które przekazują innym. Autentyzm przekonania jest bowiem warunkiem skutecznego oddziaływania na innych. W czasie rekolekcji członkowie zespołu ewangelizacyjnego spełniają wiele posług (diakonii), które są widocznym świadectwem ich przynależności do Chrystusa”. Zob. ACR (przygotowanie ewangelizacji wstępnej), s.89-90. Dalej wymienione i opisane są poszczególne posługi (diakonie): świadectwa, śpiewu, celebans, liturgii, modlitwy, słowa, porządkowa, techniczna, formacji animatorów.

ekranu²); dzień III – W świetle Bożej miłości człowiek dostrzega swoją grzeszność (drugie nabożeństwo z czytaniem Ewangelii z ekranu); dzień IV – sakrament pojednania; dzień V – Eucharystia.

W czasie projekcji parafialnej czy na oazie pouczenia mogą być wzorowane na tych z podręcznika (oczywiście nie w 100%, bo tamte powstały wiele lat temu i na potrzeby tamtych konkretnych rekolekcji). Należy więc przygotować swoje wprowadzenia, wzorując się jedynie na tych z podręcznika ACR. Należy jednak unikać zwyczajnego ich odczytania z kartki – powinno się je naturalnie wypowiedzieć. Projekcja może mieć formę nabożeństwa ewangelizacyjnego (tak jak podano powyżej). Można też zrezygnować z formy nabożeństwa opuszczając procesję, itd. DDE prosi (jeśli w jakiejś oazie czy parafii taka projekcja się odbędzie) o przesłanie podsumowania i ewentualnych uwag.

1. Wprowadzanie do procesji wejścia

Za chwilę w procesji wejdzie kapłan wraz z zespołem ewangelizacyjnym. Procesja postępować będzie za krzyżem - znakiem naszego zbawienia i symbolem miłości, jaką Bóg obdarza człowieka. Tej miłości, która - by ocalić człowieka - nie wahała się złożyć największej ofiary - siebie. Służba liturgiczna wnieście paschał symbolizujący Chrystusa - Światłość Świata i księgę Pisma św. zawierającą Słowa Życia. Wyrażając naszą gotowość przyjęcia miłości, z którą Chrystus przychodzi ku nam, powstańmy i zaśpiewajmy, że wiele jest serc, które czekają na tę miłość objawioną w Ewangelii.

2. Powitanie

Miłość Boga Ojca ...

Zgromadziłyśmy się tutaj w miłości Boga Ojca, który umiłował nas jeszcze przed założeniem świata. Wspomagani jesteśmy łaską Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który - aby nam tę łaskę wysłużyć i pojednać nas z Ojcem -- przyjął na siebie nieprawości nas wszystkich i umarł na krzyżu. Naszym udziałem jest także dar jedności w Duchu Świętym, abyśmy mogli stanowić jedną rodzinę - w Ojcu wraz z Synem i Duchem Świętym, razem z braćmi i siostrami.

Mamy wprowadzić różne nazwiska i adresy zamieszkania, ale przecież mamy jednego Ojca, do którego zmierzamy wszyscy. Dzięki temu właśnie tworzymy jedną rodzinę dzieci Bożych. Możemy więc za Dawidem wołać: "Zobaczcie, jak jest dobrze przebywać razem z braćmi". W pojedynkę, w rozproszeniu jesteśmy słabi, bywamy przygnębieni i zastraszeni, lecz zjednoczeni mocą Ducha Świętego czujemy się pewniej i godniej we wspólnocie braci i siostr. Uzewnętrznijmy radość płynącą z tego faktu stwierdzeniem: "Dobrze, że jesteś" skierowanym wraz z gestem powitania ku najbliższym nam sąsiadom. Podajmy rękę każdemu z nich mówiąc: "Dobrze, że jesteś". /Powitanie przechodzi stopniowo w śpiew" „Dobrze, że jesteś” lub „Gdzie miłość wzajemna”./

3. Zapalenie świecy (paschału).

Za chwilę Ksiądz Proboszcz zapali paschał, tą świecę, którą uroczystie zapala się w Kościele podczas Liturgii Wielkiej Nocy, kiedy to przeżywając Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa odnawiamy przywierze naszego chrztu. Od paschału została zapalona nasza świeca chrzcielna, którą otrzymaliśmy ze słowami: „Przyjmij światło Chrystusa” i która powinna towarzyszyć wszystkim ważniejszym wydarzeniom naszego życia. Dziś płonący paschał będzie dla nas również znakiem obecności Chrystusa, który we chrzcie świętym obdarzył nas godnością dzieci Bożych. Niech światło paschału przypomina nam, że Chrystus jest dla nas i że pragnie nas mieć dla siebie.

Gdy ksiądz po zapaleniu paschału oznajmi nam „Światło Chrystusa”, odpowiemy z wdzięcznością: „Bogu niech będą dzięki”.

/zapalenie paschału/

Teraz wspólnym śpiewem i gestem wzniesionych rąk wyznajmy wiarę w obecność Jezusa wśród nas.

---

² Przebieg tego nabożeństwa jest przepisany w e-teczce. Tylko „zaproszenie do grup”, które powinno pojawić się w projekcji parafialnej jest wzięte z dnia III.

4. Pouczenie: Cztery prawa życia duchowego

Świat materialny, w którym żyjemy, podlega wielu prawom. Musimy je znać i przestrzegać, jeśli chcemy dobrze żyć, bez większych kolizji. Świat ducha, nasze życie wewnętrzne podlega również pewnym prawom. Jest ich dużo, dziś chcemy zatrzymać się nad czterema podstawowymi. Pierwsze z nich mówi: „Bóg kocha ciebie i ma dla twojego życia wspaniały plan”. Bóg kocha ciebie: Barbarę, Kasię, Piotra, Krzysztofa. Zna cię po imieniu. Jesteś w Jego oczach wielką wartością. Bóg, jako jedyny, może zaspokoić najbardziej podstawową potrzebę twojego serca – potrzebę bycia kochanym bez względu na to, kim jesteś, jaką wartość masz w swoich oczach i w oczach innych. Bóg ukochał cię przed założeniem świata. To Jego miłość sprawiła, że teraz jesteś i że twoje życie nie jest przypadkiem ani zdarzeniem bez sensu i celu. Zostałeś przeznaczony do wiecznego przebywania z Bogiem, do oglądania twarzy w twarz Tego, który bezgranicznie kocha. Przeżywanie Bożej miłości nie ma zacząć się dla ciebie po odejściu z tego świata. Bóg już teraz, staje przy tobie z ojcowską miłością, nową i świeżą co rano. Budzi cię ze sowami „Kocham cię. Niczego nie musisz się bać, wiem o wszystkim, wszystko dla ciebie przygotowałem. Przez cały dzień będę z tobą, przyjmę każdy twój trud, smutek, cierpienie, każde powodzenie i radość”. Ta odwieczna miłość Wszchemogącego Boga, Ojca, niesie z sobą radość i optymizm. Dlaczego jednak tyle jest niepokoju i zła w świecie, w ludziach, w nas samych? Odpowiedź na to pytanie daje drugie prawo życia duchowego, mówiąc, że człowiek przez grzech oddalił się od Boga, dlatego nie może przeżywać Jego miłości i Jego planu względem siebie. Człowiek nie docenił daru, jakim było wezwanie go do wspólnoty z Bogiem, odrzucił Bożą miłość, wybrał własną, niezależną od Boga drogę. To był grzech pierwszych ludzi i jest to grzech każdego z nas - odwracanie się od Boga, mówienie Mu „nie”. Na skutek nieposłuszeństwa, między świętym, miłującym Bogiem a grzesznym człowiekiem powstała przepaść nie do przebycia. Bóg jednak włożył w serce człowieka tęsknotę za sobą. Bez Boga człowiek czuje się niepełny, niedokończony. Chce zaspokoić swą tęsknotę nie tylko uciekaniem się do tego, co złe, ale szuka swej Pełni w mądrości, filozofowaniu, albo w praktykach zewnętrznych, polegając na sobie, jednak wszystkie te wysiłki poszłyby na marne, gdyby Bóg nie został wierny miłości. A „Bóg tak umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). I to jest treść trzeciego prawa życia duchowego. Zbyt wielkie jest zło człowieka, żeby sam mógł osiągnąć Boga. Musiał przyjść Koś równy tym, którzy zgrzeszyli i zarazem równy Bogu, by móc godnie zadośćuczynić za grzech. Musiał przyjść Jezus Chrystus, Bóg-Człowiek. Potrzebna była jego męka, śmierć i zmartwychwstanie, abyśmy na nowo mieli przystęp do Ojca. Święty Augustyn mówił: „Umarłbyś na wieki, gdyby On nie narodził się w czasie. Przenigdy nie byłbyś wyzwolony z ciała grzechu, gdyby On nie przyjął ciała, podobnego do ciała grzechu. Byłbyś skazany na niemiłosierną wieczność, gdyby Bóg nie okazał ci wiecznego miłosierdzia. Nie byłbyś przywrócony życiu, gdyby On nie poddał się dobrowolnie prawu śmierci. Bez Jego pomocy byłbyś zgubiony, zginąłbyś. Gdyby nie przyszedł. Czy mógł nam Pan okazać większą łaskę? Swojego Jedynego Syna uczynił Synem Człowieczym, a synów ludzkich uczynił synami Bożymi. A jeśli chcesz wiedzieć, jaka jest w tym twoja zasługa, jaki jest powód tak wielkiego daru i jaka twoja sprawiedliwość, to doszukując się przyczyn, ni znajdziesz nic innego, jak tylko łaskę Boga”. Aby łaska zbawienia stała się naszym udziałem, musimy zastosować w naszym życiu jeszcze czwarte prawo życia duchowego. Mówi ono, że tylko wtedy będziemy mogli przeżywać Bożą miłość i Boży plan, gdy przyjmiemy Jezusa Chrystusa osobiście jako swojego Pana i Zbawiciela. Przyjął Jezusa Chrystusa osobiście to znaczy uwierzyć, że On umarł właśnie za mnie i gdyby była taka potrzeba, umarłby raz jeszcze, aby stać się moim zbawieniem. Jeśli tak bardzo mnie kocha, to godzien jest tego, bym oddał Mu swoje życie bez reszty i uznał, że On jeden może wyzwolić mnie od zła, które jest we mnie. Jeśli chcesz, by Jezus Chrystus stał się twoim Panem i Zbawicielem, powiedz Mu o tym w modlitwie i wierz, że On taką prośbę zawsze wysłuchuje. On sam mówi: "Oto stoję u drzwi i kołaczę, jeśli kto posłyszycie mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną" /Ap 3,20/. On chce wejść w twoje życie, zasiąść z tobą do stołu, by słuchać, co masz Mu do powiedzenia i dać ci odpowiedź na pytania, jakie w sobie nosisz. Chce, byś poznał swoją godność, której nikt nie może ci odebrać, chce wznieść w serce pokój mimo zewnętrznych niepokojów i radość wśród największych trudności. Chce dać ci moc do godnego przeżycia czasu, który otrzymałeś i doprowadzić cię do wiecznego szczęścia, tam, gdzie Bóg od wieków cię

oczekuje. Duch Święty pozwala nam wyznać, że Jezus jest Panem. Przyzywajmy Go wspólnym śpiewem i prosimy, by pomógł nam zawierzyć całych siebie naszemu Panu i Zbawicielowi.

5. Wprowadzenie do świadectw.

Miłość Boga silniejsza jest od nieufności, od ludzkiego strachu i niepokoju. Jego Dobra Nowina przynosi wolność, pokój i ład. Przyjmując ją staję się uczestnikiem nowego życia, staję się dzieckiem Bożym. Jestem Bogu potrzebny, by innych ludzi prowadzić do Niego. Powinienem więc być głosicielem Jego miłości, Jego wyzwalającej prawdy przez zachowanie przykazań, przez życie godne dziecka Bożego. Oprócz świadectwa życia potrzebne jest świadectwo słowa: dzielenie się swoją wiarą, wyznawanie jej wobec innych. Tak przyczyniam się do wzrostu wiary w siebie i innych. Za chwilę usłyszymy tych, którzy chcą dać świadectwo Chrystusowi działającemu w nich i przez nich. Pamiętajmy, że i do nas Chrystus kieruje słowa: „Wy jesteście na ziemi światłem Mym”. Odpowiedzmy Mu nie tylko śpiewem: „My jesteśmy na ziemi światłem Twym”.

6. Wprowadzenie do czytania Słowa Bożego³.

Jednym wielkim orędziem Bożej miłości jest Pismo Święte. Bóg zwraca się do nas przez swoje Słowo, aby stać się nam bliższym. Powinniśmy więc traktować Słowo Boże jako słowo miłości wypowiedziane przez Ojca do dziecka, do każdego z nas osobiście. Niech postawa stojąca wyraża naszą chęć otwarcia się na wszystko, co nam najlepszy Ojciec powie. Czytaniu Słowa Bożego towarzyszy światło świec. Niech ono przypomina nam o obecności Boga w Jego Słowie.

7. Wprowadzenie do filmu i modlitwy

Za chwilę będziemy czytali Ewangelię za pomocą obrazu filmowego, Właśnie tak – czytali Ewangelię, a nie: oglądali film. Nie jest to bowiem film, do jakich przyzwyczailiśmy się na co dzień. Wszystkie słowa, które usłyszymy, zostały zaczerpnięte z Ewangelii wg. Św. Łukasza, z Ewangelii głoszącej Bożą Miłość i Miłosierdzie.

Historia powstania tego filmu jest również niecodzienna. Otóż pewien bogaty człowiek poznawszy Chrystusa postanowił cały swój majątek przeznaczyć na to, by innym pomóc zrozumieć, że Chrystus jest jedynym Panem i Zbawicielem człowieka. Właśnie z tego majątku korzystano realizując film „Jezus”, którego celem jest pomoc w ewangelizacji, w prowadzeniu ludzi do Chrystusa. Możemy przejrzeć taśmy tego filmu od początku do końca i nie znajdziemy nazwiska jego reżysera, aktorów i realizatorów. To tutaj nie jest istotne. Najważniejsze było to, by jak najwierniej przekazać postać Chrystusa, miejsca i sytuacje których się znajdował, ludzi, których spotykał. Dlatego aktorzy odtwarzający poszczególne postacie to ludzie głębokiej wiary i modlitwy. Postać Jezusa, którą ujrzymy na ekranie, nie będzie być może odpowiadała naszym wyobrażeniom. Zobaczymy bowiem nie dostojnego, pełnego powagi władcę, lecz pełnego miłości i ciepła Człowieka wychodzącego do bliźnich z uśmiechem i radością. Taki Chrystus, pełen miłości, przychodzi dzisiaj do nas, chce wkroczyć w nasze życie, by je przemieniać napełniając pokojem, który jedynie On może dać! Otwórzmy przed Nim nasze serca, oddajmy Mu do nich prawo, niechaj będzie ich Panem; uznajmy i wyznajmy przed Nim swoją słabość i grzeszność, niech On sam przysposobi nas do przyjęcia Jego miłości. We wspólnej modlitwie dziękujmy Chrystusowi za to, że chce do nas przyjść, i prosimy Go, aby przez swego Ducha Świętego uzdolnił nas do przyjęcia Jego miłości. Aby była to naprawdę wspólna modlitwa, włączmy się w nią wszyscy choćby przez powtarzanie słów kończących każde wezwanie.

8. Projekcja filmu. Jeśli mamy wersję, która jest podzielona na dwie części (kiedyś film był na dwóch szpulach) to, jeśli mamy mniej czasu to wyświetlamy drugą część⁴.

³ Proponowana Ewangelia: Łk 4, 16-21

⁴ Na ONŻ I st. w Sobłowce w 2010 r., układ był następujący: wprowadzenie w film, projekcja filmu, pantomima, świadectwo animatorów, orędzie ewangelizacyjne, rozdanie i odmówienie modlitwy zawierzenia życia Jezusowi.

Po filmie może być pantomima (wybór Jezusa). Ważne są świadectwa animatorów i modlitwa zawierzenia swojego życia Jezusowi. W projekcji parafialnej powinno nastąpić pierwsze zaproszenie do grup. W podręczniku (s. 116) następowało ono po drugiej projekcji filmu i brzmiało tak:

Przed chwilą usłyszeliśmy skierowane do nas wezwanie. Niech każdy wslucha się w to, co dzieje się w jego sercu. Jeżeli ktoś odczuwa pragnienie, by odpowiedzieć w nowy, inny sposób na wezwanie Chrystusa, to niech pozostanie jeszcze w kościele. Jeszcze przez chwilę porozmawiamy, pomodlimy się. Wszystkim tym osobom proponujemy włączenie się do grupy ludzi, którzy naprawdę wierzą, spotykają się ze sobą, by wspólnie się modlić, czytać Pismo święte i wspierać w codziennych troskach. Do powstania w parafii takich grup chrześcijan zmierza ewangelizacja. Małe grupy chrześcijan żyjących prawdziwie Ewangelią, bezgranicznie ufających Panu, wspomagających się wzajemnie w swych dążeniach przyczyniają się do ożywienia i odnowienia parafii. Jeśli komuś trudno jest zdecydować się dziś, może to uczynić jutro lub pojutrze. Jutro w sakramencie pojednania tu na stopniach ołtarza będzie wystawiony krzyż. Przy tym krzyżu każdy, kto chce włączyć się w grupę uczniów Chrystusa, będzie mógł złożyć kartkę ze swoim imieniem, nazwiskiem i adresem. I jeszcze jedno wezwanie. Pan Jezus chce zbawić wszystkich ludzi w naszej parafii. Niech więc jutro każdy z nas przyprowadzi kogoś ze sobą. Niech jak najwięcej ludzi usłyszy na nowo Ewangelię Jezusa Chrystusa.

POMOCNA LEKTURA:

SZKOŁA MODLITWY: nie tylko pomocna w wakacyjnej „szkole modlitwy” ale również w ciągu roku ;)

- Jacques PHILIPPE, *Strumienie wody żywej.*, wyd. M, Warszawa 1997. (nowe wydanie)
- Józef AUGUSTYN SJ, *Duch wspomaga słabość naszą. Wprowadzenie w życie modlitewne.*, wyd. M, Kraków 1998.
- Floris, *Modlitwa co to takiego?*, wyd. Ezop, Warszawa 1995⁵.
- Lucy ROONEY SND, Robert FARICY SJ, *Jak rozmawiać z Bogiem? (siedmiotygodniowa szkoła modlitwy osobistej)*, wyd. M, Kraków 1991.
- Dorota SZCZERBA, *Wielka cisza. Tajemnica adoracji.*, wyd. M, Kraków 2000.
- Daniel ANGE, *Modlitwa. Oddech życia*, wyd. Księży Marianów MIC, Warszawa 2006.
- Ks. Franciszek BLACHNICKI, *Kto ma uszy do słuchania ...*, Światło-Życie Kraków 2009.
- Cała seria „Szkoła modlitwy” ks. Blachnickiego wydana przez wyd. Ruchu Światło-Życie:
  - 1/ Kim jest człowiek.
  - 2/ Panie naucz nas modlić się – 1.;
  - 3/ Panie naucz nas modlić się – 2.;
  - 4/ Namiot Spotkania
  - 5/ Jeśli się nie odmienicie
  - 6/ Aż dojdziemy do człowieka doskonałego
  - 7/ Oto Oblubieniec nadchodzi
  - 8/ Życie moje oddaję
  - 9/ Oto Matka twoja
- John Trenchard CSRS, *Modlitwa osobista. Żyć w miłości z Bogiem*, wyd. Homo Dei 2010.
- Jean van den EYNDE SJ, *Żyć modlitwą*, Seria „aby się modlić”, wyd. M, Kraków 1992.
- Jacques PHILIPPE, *Czas dla Boga*, Seria „aby się modlić”, wyd. M, Kraków 1993.

---

⁵ Bardzo dobra książka zrobiona w konwencji komiksu – obrazki na temat czym jest modlitwa - niestety nie wznawiana. Jeśli uda się ją znaleźć warto zrobić jej ksero (nawet na większym formacie). Kiedyś wspólnota akademicka św. Jakuba skserowała ta książkę do formatu A3 i rozwiesiła na ścianie sali gdzie odbywały się spotkania, aby każdy mógł ją przeczytać. Można też zrobić jej ksero na A4 i kartki zalaminować – dzięki temu kopia będzie trwalsza i np. można ją rozwiesić na świeżym powietrzu np. na ogrodzeniu. Zalaminowane kartki sklejone taśmą bezbarwną po cztery w Pionie tworzą tablicę gotową do powieszenia na ścianie lub drzwiach. (ks. Tomek)

- Alfred LÄPPLE, *Powróćmy do modlitwy*, Seria „aby się modlić”, wyd. M, Kraków 1993.
- Rene VOILLAUME, *Modlić się aby żyć*, Seria „aby się modlić”, wyd. *W drodze*, Poznań 1987.
- Katechezy środowiska Benedykta XVI na temat modlitwy z 2011 r. – np. ze strony: <http://www.oaza.pl/cdm/o-modlitwie>

EWANGELIZACJA:

- Papież Paweł VI, *Adhortacja Apostolska o ewangelizacji w świecie współczesnym (Ewangelii nuntian-di)*.
- Papież Jan Paweł II, *Adhortacja Apostolska Ecclesia In Europa*, (szczególnie III rozdział).
- Ks. Franciszek BLACHNICKI, *Ewangelizacja według planu Ad Christum Redemptorem (ACR)*, Światło-Życie 1988.
- Ks. Franciszek BLACHNICKI, *Wiara i świadectwo*, Światło-Życie Lublin 1997.
- Ks. Franciszek BLACHNICKI, *Rekolekcje ewangelizacyjne. Podręcznik.*, Światło-Życie, Kraków 2007.
- Ks. Franciszek BLACHNICKI, *Została nam powierzona Ewangelia*, Światło-Życie, Kraków 2007.
- Ks. Franciszek BLACHNICKI, *Uwierzyliśmy miłości i o niej świadczymy*, Światło-Życie, Kraków 2008⁶.
- Ks. Artur Sepiło, *Nowa ewangelizacja. Śladami Jana Pawła II.*, wyd. M, Kraków 2001⁷.
- O. Tom FORREST, *Zróbmy to! Gorliwe głoszenie misji Chrystusa.*, Katolickie Stowarzyszenie Wiernych *Nowa Ewangelizacja*, Częstochowa 2003.
- Ks. Rafał JAROSIEWICZ, *Miłość chodzi po woodstocku*, wyd. paganini, Kraków 2007.
- Ks. Rafał JAROSIEWICZ, *Ewangelizacja bez granic czyli 144 i tysiące nieodkrytych sposobów głoszenia Pana*, wyd. paganini, Kraków 2009.
- O. Daniel ANGE – *Misja. By miłość była kochana*, wyd. Księży Marianów MIC, Warszawa 2007.
- Michelle MORAN, *Zacznij ewangelizować*, wyd. Odnowy w Duchu Świętym, Łódź 2009 (wcześniejsze wydanie „Podaj dalej”).
- O. Emilien TARDIF, Jose H. PRADO FLORES, *W ogniu miłości. Dookoła świata bez walizki.*, wyd. Esprit, Kraków 2009⁸.
- Jose H. PRADO FLORES, *Jezus Żyje!*, wyd. Odnowy w Duchu Świętym, Łódź 2003.
- Jose H. PRADO FLORES, *Formacja uczniów*, Diecezjalne wyd. Łódzkie, Łódź 1992⁹.
- Jose H. PRADO FLORES, *Jezus jest Mesjaszem*, Diecezjalne wyd. Łódzkie, Łódź 1992.
- Jose H. PRADO FLORES, *Sekret Pawła*, wyd. Odnowy w Duchu Świętym, Łódź 2007.
- Jose H. PRADO FLORES, *Mojżesz - poza pustynię*, wyd. KAIROS, Kraków 1994.
- Bill Wright, *Ewangelizacja bez obaw. Czyli, jak bez lęku dzielić się swoją wiarą z innymi ludźmi*, Ruch Nowego Życia, Warszawa.

FILMIKI Z YOUTUBE¹⁰:

- I Dare You to Move Skit - http://youtu.be/Zipwk1_Nc6k
- Mirror mirror human video - <http://youtu.be/jenNIVHPG-g>
- God's picture skit - <http://youtu.be/wMOK5rWPqwg>
- Who Am I Casting Crowns - <http://youtu.be/CT7x3VnrqbA>
- Lifehouse's Everything Skit (Jezus walczy) - <http://youtu.be/cyheJ480LYA>

⁶ Konferencje ewangelizacyjne wyjęte z książki ks. Blachnickiego: *Ewangelizacja według planu Ad Christum Redemptorem*, Światło-Życie 1988.

⁷ Pozycja trudna do zdobycia.

⁸ Książka zawiera Seminarium Życia w Duchu, czyli katechezy do poszczególnych punktów kerygmatu.

⁹ Książka podejmuje zagadnienia kursu SNE „Jan”. Jest wznowienie.

¹⁰ Polecamy: <http://e-ewangelizacja.blogspot.com/> Blog poświęcony Ewangelizacji wykorzystującej media elektroniczne.

- Set Me Free¹¹ - VWOC – (Jezus wyzwala) - <http://youtu.be/0w39vErgIMM>
- What is that? (Τι είναι αυτό;) (Bóg kocha) - <http://youtu.be/mNK6h1dfy2o>
- Onetimeblind¹² - Trash (o grzechu) - <http://youtu.be/Xz8yiMmsWtQ>
- Onetimeblind - Red Balloon Trash (o prawdzie) <http://youtu.be/D2Flgdwlqz0>
- Onetimeblind - I'm Alive (relacja z Jezusem) <http://youtu.be/D2Flgdwlqz0>
- Onetimeblind - Live In Me (autentyczność modlitwy) <http://youtu.be/IwL9bMokcsQ>
- Onetimeblind - The Stool (wybór Jezusa) <http://youtu.be/S3qh2dJxUy8>
- The Black Hole (grzech) http://youtu.be/P5_Msrdg3Hk
- God desires to communicate with us (Boża Miłość) http://youtu.be/Xzi_xDIHCdQ
- Nick Vujicic - Bez rąk, bez nóg, bez zmartwień! <http://youtu.be/32Wi3AG1cYY>
- Światłość w ciemności (The light of darkness) <http://youtu.be/WiT6qDw8hDw>
- Od KoRn do Jezusa (świadectwo) <http://youtu.be/4YeiLfzOqLU>
- I am second - Brian "Head" Welch (Korn) (świadectwo) <http://youtu.be/gsnpweTRyRY>
- Przemysław Babiarczyk propaguje brelok z krzyżem <http://youtu.be/5KRNldhg7KA>
- Mumio nie wstydzą się Jezusa <http://youtu.be/E4I-vNssX60>
- Krzysztof Ziemięcki zachęca do noszenia breloków <http://youtu.be/k6bXzVZmFyw>
- Litza mówi o krzyżu, którego się nie wstydzi <http://youtu.be/axKx5G21tBA>
- Marek Citko o Bogu w swoim życiu <http://youtu.be/7k4GmojCsMM>

---

¹¹ Dobra wersja do obejrzenia na projektorze. DDE ma przygotowane do niej tłumaczenie. Można też przygotować własną. W Internecie jest dużo interpretacji tej dramy.

¹² Wiele dram ewangelizacyjnych można znaleźć na profilu <http://www.youtube.com/user/onetimeblind> Można je wykorzystać przy wielu ewangelizacjach. Do kilku DDE przygotowała tłumaczenia.

PRZYGOTOWANIE *E-TECZKI* – DDE WARSZAWA 2012: DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO.

- DIECEZJALNA DIAKONIA EWANGELIZACJI: dde.warszawa@gmail.com,
www.dde.warszawa.pl
- PanemJEZUS.pl, panemjezus@gmail.com
- Moderator DDE: ks. Tomek Moch, www.tmoch.net

